urbis diſſidia.egregiarū ciuitatū in
cendia:crebro ob vnius femelle blā
dimenta legimus exorta. Innocē.
O extrema libidinis turpitudo:que
non ſolum mentem effeminat ſʒ cor
pus eneruat:non ſolum maculat a
nimū ſed fedat perſonam. Semper
illam precedunt ardor et petulātia:
Semp comitantur fetor et immū
dicia:Semp ſequūtur dolor et peni
tentia. Item.mirū eſt quomodo tan
tam feditatem non aſpernatur tac
tus:q̄ ita abhominatur odoratus et
guſtus. Sed magis mirum:q̄ non
amplius de hoc erubeſcit homo. ad
imaginem dei factus. Hanc qui nō
fugit:ſuperare non poteſt

¶ Contra temptationes auaricie et tenacitatis. Capitulum.

Ieremias. capitulo. vi. A
minore ad maiorē omnes
auaricie ſtudēt:et a ꝓpheta
vſqʒ ad ſacerdotem cūcti faciunt do
lū. Eze.33. Auariciā ſuam ſequitur
cor eorū. Eccleſiaſtici.10. Auaro nich
il ſceleſtius. Eccles. v. Auarus nō im
plebitur pecunia. Col.3. Eph. v. Aua
ricia eſt ydolorū vel ſimulacrorū ſer
uitus. Luc.12. Cauete ab omni aua
ricia. Prouerb.28. Qui odit auariciā:
longi fient dies eius. Heb.13. Sint
mores ſine auaricia contenti pſentibus.
Deut.16. Nō accipias pſonā nec mu
nera:quia munera excecāt oculos ſa
pientū. Job 15. Ignis deuorabit tab
nacula eorū:q̄ libenter munera accipi
unt. Eccli.20. Omē munus et iniquitas
delebitur. Johis.iij. Qui habuerit ſub
ſtantiā huius mundi et viderit fra
trē ſuū neceſſitatē habere. et clauſe
rit viſcera ſua ab eo:quomodo cari
tas dei manet in eo. Filioli mei nō di
ligamus verbo neqʒ lingua:ſed ope
et veritate. Auguſtinus. Nō ſolū aua
rus eſt qui rapit aliena:ſʒ etiā qui
cupide ſeruat ſua. Hic anteq̄ lucre
tur ſeipſū pdidit:et anteq̄ aliud ca
piat capitur. Auaricia non eſt vici
um auri:ſʒ anime peruerſe amantis
aurū derelicta iuſticia q̄ debuit ante
poni auro. Hec non ſolum in argen
to:ſʒ in omnibus rebus que immode
rate cupiūtur intelligenda eſt. Aua
rus. cecus eſt:credēdo enī diues eſt
nō vidēdo. Amas pecuniā o cece q̄m
nunq̄ videbis:cecus poſſides. cecus
moriturus es:q̄d poſſides hic relictu
rus es. Ambroſius. Non minoris ē
criminis habenti tollere:q̄ cū poſſis
et habes indigentibus denegare. Eſu
rientium panis eſt quem tu detines:
nudorum indumentum quod tu in
cludis:miſerorū redemptio et abſo
lutio pecunia quam tu ī terra fodis.
Tantorum ſcias te inuadere bona:q̄n
tis pſtare poſſis et nol. Nō ſūt bona
hoīs:que ſecū ferre non poteſt. Sola
miſericordia comes ē defunctorum.
Item. Inflammatur lucro auari
cia.non reſtringitur. Quaſi gradus
quoſdam cupiditas habet:a quo plu
res aſcenderit. eo ad altiora feſtinat.
Vnde fit grauis ruina lapſuro. Je
ronimus. Auaro tam deeſt quod
habet q̄ quod non habet:quia aut
habita concupiſcit vt habeat. aut
habita metuit ne amittat:et dum
in aduerſis ſperat proſpera.in pſ
peris formidat aduerſa. Credenti
totus mūdus diuiciarū ē. Infidelis

autē obulo indiget· Nos ardemus a
uaricia. et contra pecunias diſputā
tes auro ſinum expandimus: vt il
lud nobis miſeris coaptari poſſit qđ
de megarenſibus dicitur. Edificant
quaſi ſemper victuri: viuunt qua-
ſi altera die morituri· Item· Cum ce
tera vicia ſeneſcente homine ſeneſ-
cant: ſola auaīcia iuueneſcit ⁊ creſ
cit· Gregoriꝰ· Mens auari que pri-
us ex habundantia requiem queſi-
erat· poſtea ad cuſtodiam grauius
laborat: hincinde inſidiatores metu
it: atqꝫ hoc ſe ꝑpeti qđ ipſe fecit ab a-
lijs fieri pertimeſcit. Si pociorem vi
det timet raptorem: ſi inferiorem. ſuſ
picatur furem· Infelix tanta pati-
tur. quanta pati timet· Auaricia re
bus deſideratis non extinguitur. ſed
augetur· Nam more ignis cum lig-
na que conſumit acceperit excreſcit:
et vnde videtur ad momētum flam
ma comprimi· inde paulo poſt cerni-
tur dilatari· Omnis auarus ex po-
tu ſitim multiplicat: quia cum ea q̄
appetit adeptus fuerit: ad appeten
da alia ampliꝰ anhelat· Itē· Mag
na eſt ſecuritas cordis: nil habere
concupiſcentie ſecularis· Nam ſi ad
terrena adipiſcenda cor inhiat: ſecu
ruiu tranquillumqꝫ eſſe nullatenus
poteſt· Quia aut non habita concu
piſcit vt habeat. aut adepta metu-
it ne amittat: et dum in aduerſis
ſperat proſpera· in proſperis for-
midat aduerſa: huc illucqꝫ quaſi q̄
buſdam fluctibus voluitur· ac per
modos varios rerum alternanti-
um mutabilitate verſatur· Si vero
ſemel in appetitione ſuperne patrie

forti ſtabilitate animus figitur: mi
nus rerum temporalium perturba-
tione vexatur. Curſum ſuum quiſqꝫ
conſideret: et cognoſcet ſibi poſſe ſuf-
ficere pauca que habet· Sed for-
taſſe metuit ne in huius vite itinere
neceſſaria deſint: longa noſtra deſi-
deria increpat via breuis· Incaſſū
multa portāt: cū iux̄ ē q̄ pgit̄. Thōs·
22ᵉ q118. Auaricia eſt peccatum: quia
eſt imoderatus amor habendi· Vn-
de nota. ꝙ dum homo ſecundum ali
quam menſuram querit habere ex-
teriores diuicias. pro vt ſunt neceſ-
ſaria ad vitam eius ſecundū ſuam
conditionem. hoc ad virtutem perti-
net: ſed quando excedit in menſura
hac vel deficit ab ea tūc malū ex hoc
ꝓuenit: ſicut medicina que eſt forti-
or aut mitior q̄ꝫ natura requirit· Si
ergo eſt exceſſus mēſure· tūc pc̄atū
per auariciā: ſi diminutio· tunc pc̄a
tur per ꝓdigalitatē. Virtus autē q̄
inē hec extrema conſiſtit eſt liberali
tas· Et nota ꝙ auaricia ē peccatū
ſpirituale: qꝛ perficitur in ſpirituali
bꝰ delectacōibꝰ abſqꝫ carnali delcāti
one. Eſt eciā viciū capitale: qꝛ ex ea
multa alia vitia oriuntur ratione
finis quē intendit qui eſt multū ap
petibilis: ꝓpter quē homo multa fa-
cit. Dicit eīm phs· ꝛ· ethicoꝝ: ꝙ dena
rio vtimur q̄ſi fideiuſſore ad oīa ha
benda. Et· Eccleſiaſtici· 6· dicitur: ꝙ
pecunie obediunt omnia. Et boecius
quarto de conſolatione dicit: ꝙ diuicie
per ſe promittunt maxime ſufficien-
tiam· Vnde ob hoc niſi diligenter ſe
homo caueat faciliter in auariciam
labitur: et per ɔſeqns in multa alia

pecūia:ſ; φ multis modis ɔ̄tingit
adq̄rere diuicias. Et hec pc̄ta dicūt
filie eius ſm̄ g̃g̃: ſcilȝ ꝓditio. fraus.
fallacia. periuria. inquietudo. violen-
tia. et ɔ̄tra miſericordiam obdurati-
o. Iſid. ponit 9. eius filias: ſciȝ mēda-
ciū fraus. furtū. periurium. turpis lu-
cri appetitus. falſa teſtiōnia. violen-
tia. inhūanitas. rapacitas. Phs. 2.
ethi. ponit multas ſpēs auaricie ſcȝ
puitatē tenacitatē ⁊c̄. Vn̄ dicit paus
tenax kimibiles illiberales opacōes
opantes. et de mērcio paſtus. et vſu-
rarios aleatores et mortuoꝝ ſpoli-
atores et latrones ⁊c̄. Et ex hijs pȝ
q̄uo radix omniū maloꝝ eſt cupidi-
tas: φ anteφ̄ diuicie ɔgregentꝰ mul-
ta pc̄ta ɔmittūt. Et qn̄ iam hn̄t ad
alia trahūt: ſciȝ gulam luxuriā. ⁊c̄.

ſupbia

Contra teptacioēs accidie tepidi-
tatis ac difficilitatis. ¶ Ca. 28.

IOhel. 2°. Conuertimī ad me
in toto corde vr̄o: ait dn̄s.
Iē. 17. Iſrl̄. ſi ɔuertis. ɔuītā
te. Deut. 8. Obſerua et caue ne obli
uiſcaris qn̄ dm̄ dei tui: ⁊ negligas mā
data ei9 atqȝ iudicia ⁊ cerimonias
ei9: ne poſtφ̄ comederis ⁊ ſaturatus
fueris hūerisqȝ cūctaꝝ reꝝ copiā. ele-
uetꝰ cor tuum: ⁊ n̄ remiſcaris dn̄i dei
tui qui ductor tu9 fuit. Et poſtφ̄ af-
flixit te ac ꝓbauit. ad extremū mi-
ſertus eſt tui: ne diceres in corde tuo:
fortitudo mea et robur man9 mee
hec m̄ oīa pſtiterūt: ſ; recorderis do-
mini dei tui: φ ipē tibi vires pbuerit
ac oīa largitus ſit tibi. Si āt oblit9
fueris dn̄i dei tui ſecut9qȝ fueris ali-
enos: ecce nūc pdico tibi φ oīo diſpere-
as. Ipſe ē deus tuus et laus tua: q̄

fecit tibi hec magn̄lia. Ecc̄i. 28. Male-
dict9 qui facit opus dei fraudulentꝰ.
Rō. viij. Non ſūt ɔ̄digne paſſiones
huius tēporis: ad futuram gloriā q̄
reuelabitur in nobis. Apoc. 3°. Scio
opera tua: φ neqȝ frigidus neqȝ ca-
lidus es. Vtinā frigidus eſſes aut
calidus: ſ; φ tepid9 es. incipiam te
euomē ex ore meo: φ dicis φ diues
ſum et locupletat9 ⁊ nullius egeo:
et neſcis φ tu es miſer et miſerabi-
lis: et paup et cecus et nud9. Emu-
lare ergo. ⁊ penitētiā age. Ego q̄s a-
mo. arguo et caſtigo. Itē 2°. Habeo ad-
uerſū te: φ caritatē tuam pmā reli-
quiſti. Meōr eſto itaȝ vnde excideris
et peītētiā age: et pma opa fac. Heb.
xij. Curram9 ɔpoītū nobis certamē
⁊c̄. Recogitate eū q̄ talē ſuſtinuit a
pc̄torib9 aduerſū ſemetipm ɔtradic-
tionē: vt nō fatigeī m aīs veſtris de-
ficiētes. Nōdū eīm uſqȝ ad ſanguinē
reſtitiſtis. aduſ9 pc̄tm repugnantes. Et
obliti eſtis ɔſolacōis q̄ vob tāφ fili-
is loqtꝰ dicēs: fili mi noli neglige diſ-
ciplinā dn̄i: neqȝ fatigeris dū ab eo
argueris. Quem eīm diligit dn̄s caſ-
tigat: flagellat autē omnē filiū quē
recipit. In diſciplina pſeuate: tamφ
filijs vob offert ſe de9. Quis eīm fili9
quē nō corripit pr̄: Q ſi ex̄ diſcipliāȝ
eſtis: c9 pticipes fcī ſūt oēs ergo ad-
ulteri eſtis: et n̄ filij. Oīs āt diſcipliā ī
pn̄ti q̄dē videtꝰ n̄ eē gaudij ſ; meroris:
p9ea āt frc̄m pacatiſſimū exercita-
tis p eā rddȝ iuſticie. Ppt qd̄ remiſſas
ma9 ⁊ ſoluta genua erigite. ⁊ greſſ9
rc̄os facite pedib9 vr̄is: vt n̄ claudi-
cās quis erret: magis aūt ſanetur.
Greg. Accidia ē de vtutū laudabili